

23-08-2016

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO

Ref. 66 Pž-4334/2016-3

27-07-2016

poštom -- neposredno
u..... prijatelj..... prijatelj
pristojan.....

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Tatjani Kujundžić Novak, u pravnoj stvari predlagatelja osiguranja PER ASPERA d.o.o., OIB 30030478956, Zagreb, Opatovina 29, kojeg zastupa punomoćnik Branko Skerlev, odvjetnik u Zagrebu, Radnička cesta 52/R2, protiv protivnika osiguranja B2 KAPITAL d.o.o., OIB 57509775367, Zagreb, Radnička cesta 14, radi osiguranja nenovčane tražbine privremenom mjerom, odlučujući o žalbi predlagatelja osiguranja protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj Ovr-204/16 od 29. travnja 2016., 19. srpnja 2016.

riješio je

Odbija se kao neosnovana žalba predlagatelja osiguranja i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj Ovr-204/16 od 29. travnja 2016.

Obrazloženje

Rješenjem poslovni broj Ovr-204/16 od 29. travnja 2016., odbijen je prijedlog za određivanje privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine predlagatelja osiguranja društva PER ASPERA d.o.o. Zagreb, Opatovina 29, OIB 30030478956, prema protivniku osiguranja B2 KAPITAL d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 41, OIB 57509775367, trajne zabrane naplate po zadužnici izdanoj 7. kolovoza 2013., u korist Erste & Steiermärkische bank d.d. Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB 2305703932, u iznosu od 450.000,00 EUR solemnizirane 8. kolovoza 2013. pod poslovnim brojem OV-6508/13 kod javnog bilježnika Stjepana Šaškora, iz Zagreba, koja glasi:

„1. „Zabranjuje se protivniku osiguranja B2 KAPITAL d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 41, OIB: 57509775367, naplata po zadužnici izdanoj dana 7. kolovoza 2013. od strane predlagatelja osiguranja, društva PER ASPERA d.o.o. Zagreb, Opatovina 29, OIB: 30030478956, u korist Erste & Steiermärkische bank d.d. Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB: 2305703932, u iznosu od EUR 450.000, koja je solemnizirana od strane javnog bilježnika Stjepana Šaškora, iz Zagreba, dana 8. kolovoza 2013. godine pod brojem: OV-6508/13.

2. Zabranjuje se Financijskoj agenciji, Zagreb, Ulica grada Vukovara 70, OIB: 85821130368, da daje bankama naloge za izvršenje po zadužnici izdanoj dana 7. kolovoza 2013. godine od strane društva PER ASPERA d.o.o. Zagreb, Opatovina 29, OIB: 30030478956, u korist Erste & Steiermärkische bank d.d. Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB: 2305703932, u iznosu od EUR 450.000, koja je solemnizirana od strane javnog bilježnika Stjepana Šaškora, iz Zagreba, dana 8. kolovoza 2013. godine pod brojem: OV-6508/13, na novčanim sredstvima predlagatelja osiguranja, društva PER ASPERA d.o.o. Zagreb, Opatovina 29, OIB: 30030478956.

3. Zabrana iz točke 1. smatra se provedenom dostavom ovog rješenja protivniku osiguranja B2 KAPITAL d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 41, OIB: 57509775367.

4. Zabrana iz točke 2. smatra se provedenom dostavom ovog rješenja Financijskoj agenciji, Zagreb, Ulica grada Vukovara 70, OIB: 85821130368.

5. Ova privremena mjera traje do pravomoćnog okončanja parničnog postupka između društva PER ASPERA d.o.o. Zagreb, Opatovina 29, OIB: 30030478956, i društva B2 KAPITAL d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 41, OIB: 57509775367.“

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da su predlagatelj osiguranja i Erste & Steiermärkische bank d.d. sklopili Okvirni ugovor broj 018/13 od 7. kolovoza 2013. i zaključnicu FX SWAP broj 2359380 od 15. siječnja 2015. Okvirnim ugovorom broj 018/13 regulirana su prava i obveza ugovornih strana koje nastanu sklapanjem ugovora o spot i terminskoj kupoprodaji stranih sredstava plaćanja, swap-ova, ugovora o spot i terminskoj kupoprodaji vrijednosnih papira i ostalih financijskih instrumenata, ugovora o bankarskom novčanom pologu, te ostalih poslova čije sklapanje spada u djelokrug sektora financijskih tržišta banke. Zaključnica broj 2359380 od 15. siječnja 2015. predstavlja posebni ugovor u smislu odredbe čl. 1.1. Okvirnog ugovora, te je tim posebnim ugovorom ugovorena zamjena valute EUR i CHF u iznosu od 23.000.000,00 EUR za 27.623.000,00 CHF na dan 15. siječnja 2015., te ponovna zamjena na dan 21. siječnja 2015. iznosa od 23.000.000,00 EUR za 27.623.552,00 CHF. Temeljem čl. 7.1. Okvirnog ugovora, a radi osiguranja pravovremenog i urednog izvršenja obveza iz posebnog ugovora predlagatelj osiguranja je 7. kolovoza 2013. u korist Banke izdao zadužnicu na iznos od 450.000,00 EUR, koja je 8. kolovoza 2013. solemnizirana kod javnog bilježnika Stjepana Šaškora pod poslovnim brojem Ovr-6508/13. Dopisom od 21. siječnja 2015. banka je raskinula posebni ugovor jer je propustom predlagatelja osiguranja pretrpjela štetu u iznosu od 4.572.952,00 CHF, koji dio štete u iznosu od 305.683,74 CHF je namiren iz predlagateljevog depozita, a radi naplate preostalog duga banka je 16. veljače 2015. FINI predala na naplatu zadužnicu na iznos od 450.000,00 EUR, te je FINA po nalogu banke blokirala predlagateljeve račune. Erste & Steiermärkische bank d.d., je dopisom (obavijest od 21. prosinca 2015.) obavijestio predlagatelja osiguranja da je s trgovačkim društvom B2 Kapital d.o.o. (ovdje protivnikom osiguranja) iz Zagreba 1. prosinca 2015. sklopio Ugovor o prijenosu kojim je tom trgovačkom društvu ustupio sva i bilo koja prava i tražbine koje proizlaze iz ili u vezi s Ugovorom broj 3259380 (FX SWAP) koji je sklopljen temeljem Okvirnog ugovora broj 018/13 kao i sva prava radi osiguranja i garancije kojima se osigurava potpuno i pravovremeno ispunjenje tih prava i tražbina. Predlagatelj osiguranja je navedenu Obavijest primio 28. prosinca 2015. Predlagatelj osiguranja smatra da su ispunjene pretpostavke iz članka 346. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12, 25/13 i 93/14; dalje: OZ), odnosno da je učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine s

obzirom na to da je protivnik osiguranja protupravno naplaćuje jer zadužnica nije izdana radi naplate tražbine po osnovi naknade štete, već u svrhu ispunjenja obveza iz posebnog ugovora. Protivnik osiguranja je u cijelosti osporio predlagateljov prijedlog za određivanje privremene mjere jer predlagatelj osiguranja nije učinio vjerojatnim svoju tražbinu i nije učinio vjerojatnim da je mjera potrebna kako bi se spriječila nenadoknadiiva šteta. Na temelju navedenog, prvostupanjski je sud ocijenio kako nisu ispunjene zakonske pretpostavke za prihvatanje prijedloga za osiguranje nenovčane tražbine predlagatelja osiguranja određivanjem privremene mjere u vidu zabrane naplate po zadužnici protivniku osiguranja jer predlagatelj osiguranja nije učinio vjerojatnim postojanje svoje nenovčane tražbine za trajnu zabranu naplate po zadužnici, odnosno nije učinio vjerojatnim opasnost da bi bez predložene mjere pretrpio nenadoknadivu štetu, na način da bi nad njim bio otvoren stečajni postupak s obzirom na to da mu je žiro-račun u blokadi više od 120 dana. Time što je žiro-račun predlagatelja osiguranja naplatom predmetne zadužnice blokiran, predlagatelj osiguranja nije učinio vjerojatnim nastanak nenadoknadiive štete, jer se nije niti pozvao na stanje imovine protivnika osiguranja koji bi eventualnu štetu morao nadoknaditi. Osim toga, žiro-račun predlagatelja je blokiran i po drugim osnovama. Svoju odluku temelji na odredbi članka 346. OZ-a.

Protiv navedenog rješenja žalbu je podnio predlagatelj osiguranja. U bitnome ističe da iako je sud točno utvrdio činjenično stanje (Okvirni ugovor doista jest na snazi i točno je da je zadužnica izdana temeljem Okvirnog ugovora), sud griješi u izvođenju zaključka, kada ustvrđuje da iz tih razloga nema razloga za trajnu zabranu naplate po zadužnici, jer prema članku 7. Okvirnog ugovora, klijent (ovdje predlagatelj osiguranja) izdaje Erste banci (predniku protivnika osiguranja) zadužnicu, radi osiguranja pravovremenog i urednog izvršavanja obveza iz Posebnih ugovora (navedeno u točki 4.7. tužbe i prijedloga). Nadalje, prema članku 1.2. Okvirnog ugovora, sklapanjem Okvirnog ugovora ne stječu se prava niti preuzimaju obveze, već prava i obveze nastaju tek sklapanjem pojedinih Posebnih ugovora (navedeno u točki 1.2.2. tužbe i prijedloga). Drugim riječima - sukladno članku 1.2. i članku 7. Okvirnog ugovora, zadužnica osigurava ispunjenje tražbine iz Posebnih ugovora. Ako protivnik osiguranja nema prema predlagatelju osiguranja tražbinu iz Posebnog ugovora te ako protivnik osiguranja neovisno o tome zadužnicom naplaćuje tražbinu iz Posebnog ugovora, u takvom slučaju predlagatelj osiguranja bi prema protivniku osiguranja imao nenovčanu tražbinu na trajnu zabranu naplate po zadužnici. Za odlučivanje o prijedlogu za privremenu mjeru pravno je irelevantno je li Okvirni ugovor na snazi ili ne, jer je zadužnica izdana radi ispunjenja tražbine iz Posebnih ugovora (članak 1.2. i članak 7. Okvirnog ugovora) te se zadužnicom može naplaćivati samo ta tražbina protivnika osiguranja, a ako ta tražbina ne postoji ili je prestala, ili ako zadužnica nije izdana radi osiguranja tražbine koju protivnik osiguranja naplaćuje, time je učinjena vjerojatnom nenovčana tražbina predlagatelja osiguranja prema protivniku osiguranja na trajnu zabranu naplate po zadužnici. Budući je sud zaključio da predlagatelj osiguranja nije učinio vjerojatnom svoju nenovčanu tražbinu, prvostupanjski sud se uopće nije upuštao u razmatranje navoda predlagatelja osiguranja da protivnik osiguranja nema pravo zadužnicom naplaćivati tražbinu po osnovi naknade štete, jer zadužnica nije izdana u tu svrhu.

Navodi da je zadužnica izdana radi ispunjenja tražbina iz Posebnog ugovora (članak 7.1. Okvirnog ugovora) Erste bank d.d. (prednik Protivnika osiguranja), a raskidom Posebnog ugovora prestala je postojati navodna tražbina Erste bank d.d. na ispunjenje Posebnog ugovora. Nadalje, smatra kako sud pogrešno zaključuje da predlagatelj osiguranja nije učinio

vjerojatnom opasnost nenadoknadive štete time što je žiro-račun predlagatelja osiguranja naplatom predmetne zadužnice blokiran. Navodi da nije jasno zašto bi za dokazivanje opasnosti nenadoknadive štete (prestanka predlagatelja osiguranja uslijed otvaranja stečaja) bilo pravno relevantno. Prvostupanjski sud zaključuje da nije dokazana opasnost nenadoknadive štete jer je žiro-račun predlagatelja blokiran i po drugim osnovama. Međutim, blokada u iznosu 27.419,89 kn, nastala je nakon blokade od strane protivnika osiguranja i ista ne bi nastala da protivnik osiguranja nije inicijalno blokirao račun predlagatelja osiguranja. Konačno, ako nad predlagateljem osiguranja bude otvoren stečaj, primjenjuju se pravila članka 218. Stečajnog zakona, prema kojima će nakon otvaranja stečajnog postupka stečajni upravitelj bez odgode zatvoriti sve račune dužnika i otvoriti novi račun dužnika te pravilo iz članka 219. Stečajnog zakona. Otvaranjem stečajnog postupka, parnični postupak u kojem se traži trajna zabrana naplate po zadužnici postaje bespredmetan, a tužbeni zahtjev postaje neosnovan, a predlagatelju osiguranja bilo bi onemogućeno vođenje ove parnice. Smatra kako prvostupanjski sud nije ponudio valjane razloge o nepostojanju opasnosti nenadoknadive štete, upravo suprotno - predlagatelj osiguranja je učinio vjerojatnim da takva opasnost postoji. U odnosu na neznatnu štetu za protivnika osiguranja člankom 346. stavkom 2. OZ-a, u vezi s člankom 344. stavkom 2. OZ-a, propisano je da predlagatelj osiguranja ne mora dokazivati opasnost nenadoknadive štete iz članka 346. stavak 1. OZ-a, ako učini vjerojatnim da bi predloženom mjerom protivnik osiguranja pretrpio samo neznatnu štetu. Prema tome, ne stoji navod iz rješenja da je potrebno kumulativno ispunjenje dviju pretpostavki vjerojatnosti tražbine i vjerojatnosti nastanka nenadoknadive štete. **Smatra da je prijedlog za donošenje privremene mjere osnovan, pa predlaže da ovaj sud preinači pobijana odluku i prihvati prijedlog predlagatelja osiguranja.**

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe članka 365. te članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s odredbom čl. 21. st. 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12 i 93/14; dalje: OZ), u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je pobijano rješenje pravilno i zakonito. U konkretnom slučaju predlagatelj osiguranja traži određivanje privremene mjere koja glasi na zabranu protivniku osiguranja naplate po zadužnici kao i zabranu Financijskoj agenciji (FINI) da daje bankama naloge za izvršenje po toj zadužnici u korist protivnika osiguranja na novčanim sredstvima predlagatelja osiguranja i to radi osiguranje svoje nenovčane tražbine-trajne zabrane naplate po zadužnici u korist protivnika osiguranja. Predlagatelj osiguranja prijedlog temelji na činjenici da tražbina u vezi s kojom je zadužnica izdana nije ni nastala budući da zadužnica nije izdana radi naplate tražbine po osnovi naknade štete s time da postoji opasnost da će uslijed blokade računa predlagatelja doći do otvaranja stečajnog postupka čime će predlagatelju nastati nenadoknativa šteta. Izdavanjem predložene privremene mjere protivniku osiguranja bi eventualno nastala neznatna šteta.

Sukladno odredbi članka 346. OZ-a radi osiguranja nenovčane tražbine, može se odrediti privremena mjera ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim: 1. postojanje svoje tražbine i 2. opasnost da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati

ostvarenje tražbine čije se osiguranje traži, ili ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti.

Prema odredbi članka 344. stavak 2. u vezi s člankom 346. stavak 2. OZ-a predlagatelj osiguranja ne mora dokazivati opasnost iz stavka 1. istog članka ako učini vjerojatnim da bi predloženom mjerom pretrpio samo neznatnu štetu. Slijedom navedenog, ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim da bi predloženom mjerom protivnik osiguranja pretrpio samo neznatnu štetu, tada sud može odrediti privremenu mjeru i bez postojanja vjerojatnosti opasnosti iz članka 344. stavak 1. OZ-a.

Suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski sud je pravilno ocijenio da predlagatelj osiguranja nije učinio vjerojatnim navedene zakonske pretpostavke za određivanje predmetne privremene mjere.

Zbog specifičnog svojstva zadužnice, da bi sud privremenom mjerom intervenirao u postupak naplate po zadužnici, predlagatelj osiguranja koji je izdavatelj zadužnice, treba učiniti vjerojatnim postojanje svoje tražbine usmjerene na povrat zadužnice ili trajnu zabranu naplate iznosa iz zadužnice. Pritom se njegov zahtjev može temeljiti na različitim osnovama: s jedne strane to su nedostaci koji se tiču same zadužnice kao isprave ili pribavljanja zadužnice, na primjer: ako zadužnica nema propisani sadržaj, ako je neovlašteno popunjen sadržaj zadužnice od strane trećeg ili ako je vjerovnik iz zadužnice pribavio tu ispravu silom, potajno ili prijevarom. Druga grupa valjanih osnova za zahtjev za trajnu zabranu naplate po zadužnici ili njen povrat, te s tim u vezi interveniranje suda privremenim mjerama u postupak naplate po zadužnici, odnosi se na tražbinu zbog čijeg je osiguranja izdana zadužnica, što je u konkretnom slučaju riječ. Dakle, sud će privremenom mjerom zabraniti naplatu po zadužnici ako dužnik iz zadužnice učini vjerojatnim da tražbina u vezi s kojom je zadužnica izdana nije ni nastala ili da je u cijelosti prestala nakon obvezivanja zadužnicom.

Iz spisa proizlaze sljedeće činjenice:

- da su predlagatelj osiguranja i Erste & Steiermärkische bank d.d. 7. kolovoza 2013. sklopile Okvirni ugovor broj 018/13 kojim su regulirale prava i obveze koji nastanu sklapanjem ugovora o spot i terminskoj kupoprodaji stranih sredstava plaćanja, swap-ova, ugovora o spot i terminskoj kupoprodaji vrijednosnih papira i ostalih financijskih instrumenata, ugovora o bankarskom novčanom pologu te ostalih poslova čije sklapanje spada u djelokrug sektora financijskih tržišta protivnika osiguranja (Posebni ugovori);

- da je odredbom članka 7.1. Ugovora utvrđeno da radi osiguranja pravovremenog i urednog izvršavanja obveza iz Posebnih ugovora predlagatelj osiguranja daje Erste & Steiermärkische bank d.d., između ostalog izjavu u smislu odredbe članka 214. OZ-a potvrđenu kod javnog bilježnika (zadužnicu) u iznosu kojeg će protivnik osiguranja odrediti u zasebnom dopisu upućenom predlagatelju osiguranja;

- da je predlagatelj osiguranja izdao zadužnicu na iznos od 450.000,00 EUR 7. kolovoza 2013.; Erste & Steiermärkische bank d.d.

- da su na temelju Okvirnog ugovora, predlagatelj osiguranja i Erste & Steiermärkische bank d.d. sklopili poseban ugovor (Zaključnicu) za FX swap broj 3259380 15. siječnja 2015.;

- da je Erste & Steiermärkische bank d.d. dopisom od 21. siječnja 2015. raskinula navedeni posebni ugovor uz obrazloženje da predlagatelj osiguranja nije pravovremeno ispunio preuzetu obvezu. U dopisu se navodi da je zbog toga pretrpio štetu u iznosu od 4.572.952,00 CHF, s tim što je dio štete u iznosu od 305.683,74 CHF pokrio realizacijom založnog prava na depozitu broj 7900023202, a za ostatak (4.267.268,26 CHF) je protivnik osiguranja pozvao predlagatelja osiguranja na plaćanje;

- da je Erste & Steiermärkische bank d.d. radi naplate preostalog iznosa štete dostavila na naplatu zadužnicu koju joj je 7. kolovoza 2013. izdao predlagatelj osiguranja i na taj način blokirala žiro-račun predlagatelja osiguranja;

- da je Erste & Steiermärkische bank d.d. putem dopisa (obavijest od 21. prosinca 2015.) obavijestila predlagatelja osiguranja da je s trgovačkim društvom B2 Kapital d.o.o. (ovdje protivnikom osiguranja) iz Zagreba, 1. prosinca 2015. sklopila Ugovor o prijenosu kojim je tom trgovačkom društvu ustupio između ostalog i sva i bilo koja prava i tražbine koje proizlaze iz ili u vezi s Ugovorom broj 3259380 (FX SWAP) koji je sklopljen temeljem Okvirnog ugovora broj 018/13 kao i sva prava radi osiguranja i garancije kojima se osigurava potpuno i pravovremeno ispunjenje tih prava i tražbina,

- da je predlagatelj osiguranje navedenu obavijest primio 28. prosinca 2015.

- da je ovdje protivnik osiguranja B2 Kapital d.o.o. 22. veljače 2016. na temelju ugovora o prijenosu potraživanja poslao FINI zahtjev za izmjenu vjerovnika po zadužnici poslovni broj OV-6508/13 ovjerene kod javnog bilježnika Stjepana Šaškora 8. kolovoza 2015.

U konkretnom slučaju, po stavu prvostupanjskog suda, a što prihvaća i ovaj sud, predlagatelj osiguranja nije učinio vjerojatnim postojanje svoje nenovčane tražbine zabrane naplate po zadužnici u korist protivnika osiguranja. To stoga što predlagatelj osiguranja nije učinio vjerojatnim da tražbina u vezi s kojom je zadužnica izdana nije prestala nakon obvezivanja zadužnicom.

Naime, nesporno je da je Erste & Steiermärkische bank d.d. dopisom od 21. siječnja 2015. raskinula posebni ugovor (zaključnicu FX SWAP broj 3259380 od 15. siječnja 2015.) uz obrazloženje da predlagatelj osiguranja nije pravovremeno ispunio preuzetu obvezu. U dopisu se navodi da je zbog toga pretrpio štetu u iznosu od 4.572.952,00 CHF, s tim što je dio štete u iznosu od 305.683,74 CHF pokrio realizacijom založnog prava na depozitu broj 7900023202, a za ostatak (4.267.268,26 CHF) je protivnik osiguranja pozvao predlagatelja osiguranja na plaćanje, te da je Erste & Steiermärkische bank d.d. radi naplate preostalog iznosa štete 13. veljače 2015. dostavio na naplatu zadužnicu koju mu je 7. kolovoza 2013. izdao predlagatelj osiguranja i na taj način blokirao žiro-račun predlagatelja osiguranja. Isto tako je nesporno da je Erste & Steiermärkische bank d.d., putem dopisa (obavijest od 21. prosinca 2015.) obavijestio predlagatelja osiguranja da je s trgovačkim društvom B2 Kapital d.o.o. (ovdje protivnikom osiguranja) iz Zagreba 1. prosinca 2015. sklopio Ugovor o prijenosu kojim je tom trgovačkom društvu ustupio sva i bilo koja prava i tražbine koje

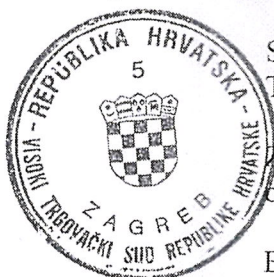
proizlaze iz ili u vezi s Ugovorom broj 2359380 (FX SWAP) koji je sklopljen temeljem Okvirnog ugovora broj 018/13 kao i sva prava radi osiguranja i garancije kojima se osigurava potpuno i pravovremeno ispunjenje tih prava i tražbina.

Neosnovano žalitelj tvrdi kako zadužnica nije predana radi osiguranja potraživanja protivnika osiguranja s osnove naknade štete. To stoga što sukladno pravilima o popravljaju štete iz članka 342. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08) protivnik osiguranja uslijed predlagateljevog neispunjavanja preuzete obveze iz sklopljenog ugovora ima pravo zahtijevati popravljaj štete koju je zbog toga pretrpio. Dakle, radi se o potraživanju koje je u vezi s pravovremenim i urednim izvršavanjem obveza iz Posebnog ugovora koje je preneseno na protivnika osiguranja. Stoga predlagatelj nije učinio vjerojatnim kako tražbina u vezi s kojom je zadužnica izdana nije niti nastala. Osim toga, predlagatelj tijekom postupka nije niti tvrdio da je ta tražbina u cijelosti prestala nakon obvezivanja zadužnicom.

Slijedom svega navedenog, budući da predlagatelj osiguranja nije učinio vjerojatnom postojanje svoje nenovčane tražbine, niti postojanje opasnosti da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati ostvarenje tražbine čije se osiguranje traži, odnosno da je mjera potrebna kako bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti, pravilnom primjenom materijalnog prava iz odredbe članka 346. OZ-a, prijedlog za određivanje privremene mjere trebalo je odbiti kao neosnovan.

Stoga je na temelju odredbe članka 381. ZPP-a te odgovarajućom primjenom odredbe članka 21. OZ-a, žalbu predlagatelja osiguranja valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje.

U Zagrebu 19. srpnja 2016.

SUDAC
TATJANA KUJUNDŽIĆ NOVAK, v.r.

Za točnost otpavka
ovlašteni službenik

U. Z. B. Maljavić
BRANKICA CURMAN